

תת"ע 7179/09/11 - נאצר מחמוד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 7179-09-11 מדינת ישראל נ' נאצר
תיק חיצוני:

בפני
המבקש
נגד
המשיבה
החלטה
כבוד השופטת רות וקסמן
נאצר מחמוד
מדינת ישראל

לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 3.10.11 ע"י כב' השופט בדימוס אלי אנושי, בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירות של נהיגה כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע ב-7.5.08, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, נוסח חדש-1970 ונהיגה ללא רישיון רכב בתוקף, בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה, ונגזרו עליו קנס בסך 2,000 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 18 חודשים ופסילה על תנאי לתקופה של שלושה חודשים למשך שלוש שנים.

טענות הצדדים

לטענת ב"כ המבקש, המבקש לא התייצב לדיון בשל מצבו הרפואי ובעקבות העובדה כי מס' ימים ספורים טרם הדיון עבר ניתוח בגין פריצת דיסק בגבו. במועד הדיון ובסמוך לכך היה מאושפז בבית חולים השרון בפתח תקווה. למעשה, עקב מצבו הרפואי, נמנעה מהמבקש הזכות לשטוח את טענותיו בפני בית המשפט והזכות הבסיסית לגישה לערכאות משפטיות. עוד נטען כי המבקש הינו נכה, נשוי ואב לשני ילדים קטינים וזקוק לרישיון הנהיגה, וכי עפ"י הנוהל החדש שעודכן לאחרונה במשרדי הרישוי, המבקש ידע רק בעת בירור במשרדי הרישוי אודות הפסילה שנגזרה עליו. קודם לבירור שערך המבקש, הוא לא ידע כלל על כך שנפסל רישיונו.

לבקשה צורף תצהיר המבקש, בו הוא הצהיר כי ימים ספורים טרם הדיון הוא עבר ניתוח בגבו, דבר שמנע ממנו להתייצב לדיון, וכן מסמכים רפואיים כמפורט להלן:

א. מכתב שחרור ממרכז רפואי רבין בית חולים השרון, בו צוין **תאריך אשפוז בביה"ח: 4.10.11 10:07**, **תאריך כניסה למחלקה: 4.10.11** ותאריך שחרור: 5.10.11 10:53. תחת קטגוריה "מהלך ודיון" צוין כי ב-4.10.11 עבר זריקה אפידוראלית לעמ"ש מותני. פרוצדורה ללא סיבוכים/אירועים מיוחדים". ניתנה המלצה על 7 ימים לחופשת מחלה.

ב. סיכום שחרור רפואי ממרכז רפואי מאיר בו צוין **תאריך קבלה למיון: 26.10.16** ו**תאריך שחרור: 28.10.16**.

המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שמעיון בתעודות הרפואיות שהמציא המבקש, עולה כי המועד בו נקבע הליך רפואי

למבקש/נאשם היה 4.10.11, בעוד שמועד הדיון היה בתאריך 3.10.11. לפיכך, היה על המבקש להגיש בקשה מבעוד מועד לדחיית מועד הדיון, ומשלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו.

בדיון מיום 16.7.18, חקרה ב"כ המשיבה את המבקש; במסגרת חקירתה שאלה אותו האם הוא עומד מאחורי האמור בתצהירו, והמבקש השיב "כל האמור בו אמת". בהמשך, כשהפנתה המשיבה את המבקש לתוכן התעודה הרפואית שהגיש, המבקש השיב: "יכול להיות שטעיתי בזה. אבל היו לי כאבים חזקים לפני המשפט שלא יכולתי לזוז מהבית... לפני חדר הניתוח לקחתי זריקות אצל רופאים פרטיים...". כשנשאל המבקש כמה זמן הוא ידע על הניתוח ומדוע הוא לא הודיע לבית המשפט שהוא לא יכול להתייצב, השיב: "כמעט שבוע... כל הראש שלי היה רק בכאבים. אפילו לילדים שלי לא היתה לי סבלנות. אחרי זה עוד עברתי שני ניתוחי דיסק". כשנשאל: "כבר לפני 7 שנים ידעת שאתה פסול למשך 18 חודשים. שהרי אמרת שקיבלת את גזר הדין, השיב: "נכון", וכשנשאל מדוע הוא מגיש את הבקשה רק עכשיו, השיב: "היה המון כסף עיקולים על הרישיון. אני כמה שנים לא עבדתי והייתי על קצבה של ביטוח לאומי".

ב"כ המבקש טען בדיון כי לא ייתכן שבקשתו של המבקש לא תתקבל כיוון שהתאשפז בבית החולים יום לאחר שניתן גזר דינו. על יום אחד שלא היה לו אישור מחלה ביום 3.10.11, לא צריך להענישו, כל חייו תלויים ברישיון הנהיגה. כמו כן, הוסיף כי הבקשה הוגשה לפי נוהל חדש ממרץ 2017 על מנת להקל על המבקש שיוכל לקבל את רישיון הנהיגה שלו ללא אמצעי תיקון, תיאוריה או טסט. כן, ציין כי הוא הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, ועפ"י המלצת ביהמ"ש המחוזי, הוא מחק את הערעור, כיוון שלא צורף על ידי המבקש תצהיר לבקשתו לביטול פסק הדין. נטען כי המבקש נכה, עובד כמאבטח, מגדל שני ילדים, אשתו לא עובדת והוא זקוק לרישיון הנהיגה שלו.

ב"כ המשיבה טענה כי יש לדחות את הבקשה על הסף, משהמבקש הגיע בידיים לא נקיות (הדברים כפי שנרשמו בתצהירו אינם אמת). לעניין "הניתוח" שאותו עבר המבקש, טענה כי מהתעודה הרפואית לא עולה כי מדובר בניתוח בגב, אלא כי קיבל זריקה אפידוראלית לעמוד שדרה מותני, ללא סיבוכים או אירועים מיוחדים. ככל שידע המבקש כי הוא מתעתד לעבור פעולה רפואית בבית חולים בגינה לא יוכל להתייצב בבית המשפט, צריך היה להתכבד ולהגיש בקשה לדחיית מועד הדיון. כמו כן, הדגישה כי גם היום 7 שנים אחרי מתן פסק הדין, המבקש עדיין לא מחזיק ברישיון נהיגה תקף, כי הבקשה מוגשת בשיהוי ניכר מאד וכי העונש שהושת על המבקש מידתי, וככל שהיה נגזר דינו של המבקש היום, העונש היתה עותרת לו המשיבה, היה חמור מזה שקיבל.

יצוין כי במהלך הדיון ב"כ המבקש חלק על כך שהבקשה דן הוגשה בשיהוי רב. לטענתו, הבקשה הוגשה בזמן המתאים מיד לאחר שנודע למבקש על הפסילה במשרדי הרישוי בנתניה. כמו כן, טען כי העונש שהושת על המבקש הינו חמור.

דיון והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

לטענת המבקש, הסיבה לאי התייצבותו לדיון נבעה מכך שמס' ימים ספורים **טרם הדין** עבר ניתוח בגין פריצת דיסק בגבו. אולם, מעיון במסמכים הרפואיים שהמציא, עולה כי הוא אושפז בבית החולים ביום 4.10.11, דהיינו יום **לאחר מועד הדין** ולא טרם הדין כפי שהצהיר וטען בפניו. משהמבקש טען בחקירה הנגדית כי הוא ידע על הניתוח כשבוע לפני המועד בו נערך, ומשלא טרח להגיש בעצמו או באמצעות אחר בקשה לדחיית מועד הדיון, סבורתני כי אין זו סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

מכל מקום, משלא הייתה התייצבות מטעמים הנעוצים במבקש, לא יכול הוא לטעון שלא ניתן לו יומו (ראה: רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל).

ב. בחינת גרימת עיוות דין

מעיון בגיליון ההרשעות בתעבורה של הנאשם עולה כי לחובתו 8 הרשעות קודמות, מתוכן 2 הרשעות בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ו-3 הרשעות בגין נהיגה כשרישיון הרכב פקע.

מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין בענישה שהוטלה עליו באם פסק הדין יותר על כנו.

סבורתני כי עונש פסילה בפועל של 18 חודשים אינו מידתי בנסיבות המקרה, נוכח עברו התעבורתי של המבקש המפורט לעיל, משך התקופה בה לא היה למבקש רישיון נהיגה תקף ולאור מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג זה.

על יסוד האמור לעיל, הריני נעתרת לבקשה ומבטלת את פסק הדין שניתן כנגד המבקש ביום 3.10.11 ומזמנת את הנאשם ובא כוחו לדיון הקראה ליום 31.10.18 שעה 8.30.

בחלוף שנתיים, המזכירות תפתח תיק במספר חדש.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ד' תשרי תשע"ט, 13 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.